

Σχόλια. Παιδικά.] ἔπιθλητῶν καὶ ἀρρένων ἑρω-
 μῶν (ἄπει) ἢ λέξις, ὡς αἰματὸ τοῦ ἔπι τῆς μῆς ἀρ-
 ρένων (ἄπει) ἀλλὰ τε καὶ ὀλίγα & ἔπειθ. καὶ ἐν τοῖς
 Ἀχιλλέως δὲ ἑρασῆς δ' ἦλον ὡς οὕτως ἐξείληπται ἔπι-
 δόντων γάρ τοι τῆς Σατύρων εἰς πῶ γυναικίαν ἔπιθυ-
 μίαν, φησὶν ὁ Φάνιξ, παπαὶ τῶ παιδικῶ ὡς ὄρα εἰ ἀπώ-
 λεας, καὶ Κρατίνος πανόπταις, μισεῖς γὰρ τῶ γυναικίαις,
 πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπεις νῦν, ὅτι δὲ ἐκάλου οὕτω καὶ
 τῶ πρὸς τῶ γυναικίαις, Εὐπολις, φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλο-
 πεδίαις. ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς ἴσι παιδικοῖς, καὶ
 Κρατίνος δὲ, ὄρα εἰ τ' παλλακῆς δόπο δημοῦτος τῷ Διο-
 νύσου ἑρώσει, φησὶν ἐπ' αὐτῆ, μακάριος τῆς παιδικῶν. οὐ-
 χὶ δὲ μόνον οἱ ἑρώμυροι καλοῦνται δὲ τῶν τῆς ὀνο-
 μάτων, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πᾶν καὶ
 μεταφορᾶν πῶ ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαιδρῶ, ἐσπούδα-
 κας ὁ Φαῖδρε ὅτι σου τῆς παιδικῶν ἐπελαβόμεν. ἐρεχε-
 λήσωσε. λέγει δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδερῶδες ὅτι τὸ
 ἀρμόζον παιδῆ, ἢ δὲ λέξις ὡς ἔπι τὸ πολὺ ἔπι τῆς ἀσελ-
 γῶς ἑρωμῶν, ἀλλὰς, παιδικὰ δὲ ζυτόνως. ἐστὶ δὲ οὐδ' ἐ-
 τερον πηθευτικὸν, τῶ δὲ τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἑρώτος, ἴ-
 νης ἐπ' ἀγροῦ λαμβάνουσι, τὸ τῶ παιδικῶ ἑρώμυροι.

CHR. Κωμῶδ' ἔσται παιδιχ' ἑαυτῷ] Si quis (ait)
 obscenam libidinem suam regi metuens, ob-
 ferrabat & blandiens contendebat, ne coram po-
 pulo perfringeretur. Poeta tamen rigidus non
 passus est se persuaderi, sed vel primates, magna
 cum libertate notavit. Hæc autem addidit Aristo-
 phanes, propter Eupolin παιδερῶν qui etiam
 in Irena eiusdem criminis infimulatur, vbi ma-
 gnam partem habes huius Parabæos, saltem in-
 tegros sex vers. s repetitos, ab illo ἀλλ' Ἡρακλέους,
 vique ad illum φωνῆ τ' καμήλου. Itaque non mo-
 rabimur hic in eorum expositione quam perier,
 cui vsus veniet, ex nostris ad eam fabulam. Glosse-
 matis. Hoc autem loco τῶ παιδικῶ de præpostera
 (vt censeo) venere intelliguntur, vt idem Comi-
 cus in ἑρασῆς Ἀχιλλέως dixit, apud quem sic lo-
 quitur Phœnix, παπαὶ τῶ παιδιχ' ὡς ὄρα εἰ, ἀπώλεας,
 & Cratinus, πανόπταις dixit disertè, μισεῖς γὰρ τῶ
 γυναικίαις πρὸς ταιδικὰ δὲ τρέπεις νῦν. Sed & de scæ-

minarum amoribus vsurpant Comici: nam & i-
 dem Cratinus dixit de Dionysio quem absentem
 pellex formosa ardebat μακάριος τῆς παιδικῶν,
 Quin & Eupolis inducit quendam hæc verba ad
 tibicinam facientem: ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς ἴσι
 παιδικοῖς vbi legerem πρὸς τὲ, vbi τῶ παιδικῶ sunt
 scemineæ nequitix. Quæ vox etiam translata ad om-
 ne vehementius studium, vt apud Platonem in
 Phædro, ἐσπούδακας ὁ Φαῖδρε ὅτι τῆς σῶν παιδικῶν
 ἐπελαβόμεν. Plerumque tamen de Pæderasta di-
 citur.

Σχόλια. Ἰνα τῶς Μούσας.] τρεῖς δράματα, εἰ γὰρ
 μὴ κατὰ ἄλλους ποιήσῃσι τοὺς τοιοῦτους ἀλλ' ἔπι κρύ-
 ψουσιν, οἷον ἀμαρτωποὶ τῆς τοιοῦτων εὐρεθίζονται.
 Αἰθρώποις.] ἀλλὰ τέρασι φησὶ & δαίμοσιν. ὀργῶ δὲ
 γυναικῶν φρόνημα. Τοῖς μέγιστοις ἔπι χειρῶν] δηλοῖ ὅ-
 τι αἱ διδασκαλίαι ἴσως φέρουσι τοὺς ἰππεῖς πρῶτους
 ὑπ' αὐτῆ καθεμερῶν, ἀπὸ Κλέωνος γὰρ αἰνίανε.]

CHR. Μὴ πορρωταῶς] Niti, inquit, hæc vitia
 palam notasset, periculum erat ne suas fabulas o-
 stendisset quasi lenas & perducatrices & pellices.
 Poena verò mortis multandos esse τοὺς πορρωτα-
 ῶς censet Æschines contra Timarchum. Ὅτι
 πρῶτον ἦρξε διδάσκων.] Equites fabulam innuit
 quam primam docuisse Aristophanem testantur
 διδασκαλίαι, vbi Cleon Attico perfunditur aceto,
 quod generosè & audenter fecisse se dicit, & ag-
 gressum esse non homines sed portenta, sic enim
 autumat de Paphlagono illo βυρβωῶλη.

Σχόλια. Εὐσας.] ὡς ἔπι τῆς παλαμόντων. Κῦ-
 νης.] πόρις, καὶ Κύναι καὶ Σαλαβάχην. Ερατοδὲ
 νῶ δὲ ἀγνοῖαν τῶ Κύναι ὅτι πόρις οἱ μὲν τινες
 προσφέρουσι φασὶ κωδὸς ὡς Επωμυροῖδης. οἱ δὲ, πύρρος
 ἐκ εὐ. Σέλων οὖν ἄρα βαλεῖν τὴν Κλέωνα κωδὸς δὲ τὸ ἀ-
 ναμῶδες, ἐτέρως ἐχημάτισεν ἐλιχμῶντο δὲ ἐλεῖχον. Φω-
 νῶ δ' εἰχε χαραδρας.] ἔπι πᾶσι τῶν τῶ χειμᾶρρου
 εἰς τσαχῦτη καὶ ἀνωμαλίαν εἶχεν. Φερεράτης ἐν
 ἔπι λήσμοσι. καὶ γὰρ σιωπῶ φέρεται, ἀνίγεται. & φησὶ.
 τί σιωπῶς. ἀνδ' ἀπὸ κειθῶ, οἱ μοι τῶλας φησὶ χαράδρα
 κατελήλυθεν.

Φώκης δὲ ὄσμῳ Λαμίας δὲ ὄρχεις ἀπλύτους.
 πρὸς δὲ καμήλου
 Τοιοῦτον ἴδων τέρας, οὐ φησὶν δέισας κατὰ δω-
 εροδικῶν,
 Ἀλλ' ἔσθ' ἡμῶν ἐπὶ καὶ νῦν πολέμει φησὶν τε
 μετ' αὐτῆ
 τοῖς ἡπάλοις ἔπι χειρῶν πέρυσιν καὶ τοῖς πυ-
 ρετοῖσιν
 Οἱ αὖν πατέρας τ' ἡγχοι νύκτωρ, καὶ αὖν πάπ-
 πους ἀπέπνιγον.
 Κατακλινομένοι τ' ἔπι τῶς κούταις, ἔπι τοῖσιν
 ἀπεράγμοσιν ὑμῶν,
 Ἀνταμοσίας, καὶ πρὸς σπληνίσι, καὶ μαρτυρίας
 σιωκόρων.
 Ὡς ἀναπνῆ ἀν δειμαίνοντ' ἄλλοις, ὡς τ' Πο-
 λέμαρχον.
 Τοῖόν δὲ δέοντες ἀλεξίκακον τ' ἰστέας τῆς δὲ
 κατὰ τῶν.

Phocæ & odorem, & coleos Lamie illutibiles,
 atque cameli
 Culum: neque monstrum hoc aspexit panidus,
 vel munere victus.
 Sed pro vobis etiam nunc belligerat, sed & au-
 tumat anno
 Ausum se incommoda querquæta & ardentes
 inuadere febres
 Quæ suffocabant nocte patres, & auorum colla
 premebant,
 Inde cubili recubantes super, & agentibus otia
 vobis
 Insuranda & conditiones, & testes concilia-
 bant
 Quod plerisque coegit opem implorare timentes
 Polemarchi,
 Tamen hunc Auerruncum qui regionis conuer-
 ritor huius,

Σχόλια. Φώκης δ' ὄσμῳ.] εἰς κακομίαν αὐτῆ δια-
 βάλει, δὲ τὸ βυρβῶ δὲ φῶ αὐτῆ. Ὀμπος Φωκῶν αἰ-

λιότερεῶν ὀλοῦτος ὀδμή. & πικρὸν δόπο πνεύου (αἰ αἰ-
 λὸς πολυβίνθιος ὀδμῶν. Λαμίας ὄρχεις.] Λαμία θη-
 εῖον